

Hvordan kan man fremstille det, som om færingerne ikke vidste, hvordan økonomien var på Færøerne, og hvordan kan man fremstille det, som om man på Færøerne ikke vidste, at der var økonomiske problemer i de færøske banker? Det måtte de da vide; om end ikke andet havde de da bestyrelsesmedlemmer, der var færing, og som måtte vide, hvad der foregik.

Så kommer man og siger: Jamen det var ikke lige det, de skulle have at vide. De skulle have at vide, at brevet fra Den Danske Bank var kommet. Og jeg er lige ved at sige: Hvad så? For det, der var grundlaget for beslutningen, det, der skulle med i overvejelserne, var naturligvis, at de færøske banker stod dårligt økonomisk, og det gjorde de, hvad enten det brev var der, eller det ikke var der, og derfor måtte de da vide det, når de gik ind i disse beslutninger.

Jeg holder meget af Færøerne. Jeg holder måske endnu mere af dem om to måneder, når Finansudvalget har været deroppe, hvis ikke vi bliver smidt hjem igen efter det, jeg nu står og siger her. Men selv om jeg holder af Færøerne, må jeg altså sige, at jeg synes, det er for dårligt, hvis man hele tiden tror, at de ikke skal have et ansvar for, hvad der sker i deres eget land, og en viden om, hvad der foregår i deres eget land.

Alt i alt er det altså forkert at kaste sig ud i bagklogskab eller rende rundt og sige, at man kunne også have prioriteret anderledes, og man kunne alt muligt andet. Det er CD's opfattelse i denne sag, at vi må konstatere, at der har været en lang række kommunikationssvigt, vi må konstatere, at situationen på Færøerne var kaotisk, og vi må konstatere, at regeringen traf nogle beslutninger på et mangelfuldt grundlag. Den gjorde det ikke bevidst, men i dag kan vi igen med bagklogskaben se, at den gjorde det, og lad os så se at komme videre.

Jeg må sige, at vi kunne gøre mange gode ting. Hvorfor lader man ikke et par uvildige eksperter kigge rapporten igennem og konstatere, hvor kommunikationssvigtene har været, en kommunikationseksperter og en administrationseksperter, der kigger det igennem og ud fra den nuværende rapport siger, at det er dér, det kiksede, det er dér, det kiksede, og det er dér, det har kikset? Når vi så har det materiale, er vi i stand til at træffe beslutninger om, hvordan vi skal søge at hindre det for fremtiden, og give nogle bud på, hvordan systemet kan skrues sammen, og så endelig, naturligvis, tage forhandlingen med Færøerne, hvad enten det skal

være om en ændret profil i gældsafviklingen, eller det skal være et nedslag i gælden. Vi er nu nok mest tilhængere af det første.

Lad os gøre det, for så bliver denne debat nemlig pludselig konstruktiv, så bliver det ikke bare det her æh, bæh, du gjorde også den fejl, og du spiste ikke morgenmad med den rigtige, eller du skulle hellere have spist frokost, eller hvad det nu var, vi også har hørt bud på igennem nogle debatter. Det pindehuggeri, der har været i løbet af de sidste uger og også i dag, selv om jeg må indrømme, at debatten i dag har været mindre slem, end jeg havde frygtet, er jo ikke noget, der er et folketingsanliggende. Jeg mindes min tid som domsmand i Østre Landsret. Jeg synes faktisk, at en del af debatten i dag mere virker som et retsmøde med vidneafhøringer dernede, end det virker som en politisk debat i det danske parlament.

Der er ingen herinde, der skal tro, at det her er en folkelig sag. Der er ingen, der skal tro, at det eftermæle, som den debat, der har været de sidste 14 dage, giver, er en stor jubel og en kæmpe tillidserklæring til danske politikere. Der er da ingen, der skal tro, at meget hårde personlige angreb og meget firkantede konklusioner og en meget stor tro på bagklogskaben er noget af det, der får befolkningen i vort land til at synes, at det her bare er alle tiders Folketing, der bare lige klarede det på den rigtige måde.

Jeg tror, at det, der er sket i debatten i de sidste uger, har været med til at skade vores omdømme, og jeg tror også på, at det har været med til at skade rigsfællesskabet. Vi er enige i, at der skal moderniseres i rigsfællesskabet, men vi har nogle ting, der skal rettes op, og vi har i alt fald også nogle ting i relation til Færøerne, der skal rettes ind. Men det gør man altså i en konstruktiv atmosfære og ikke i en æh, bæh, buh, du er også dum-atmosfære, og det føler vi lidt er det, der er sket i denne sag.

Det er så svært, fordi der er så mange ting, der griber ind i hinanden, uden at det giver et klart ansvar for noget som helst at blive ved med at diskutere, hvem der skulle have gjort anderledes hvornår. Lad os nu prøve at koncentrere os om at sørge for, at det ikke kan ske igen, og lad os så komme videre med noget, der er endnu vigtigere, nemlig at styre Danmark.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Der er nu to korte bemærkninger, og vi vil se, om vi ikke kan nå det inden pausen.

Først fru Kirsten Jacobsen.